

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

3 JUIN 1952.

3 JUNI 1952.

PROPOSITION DE LOI

modifiant le délai de citation devant les tribunaux de police et les tribunaux correctionnels.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de termijn van dagvaarding voor de politierechtbanken en de correctionele rechtbanken.

DEVELOPPEMENTS

TOELICHTING

MESDAMES, MESSIEURS,

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Le délai d'appel des jugements du Tribunal Correctionnel et du Tribunal de Police (art. 5, 8, loi du 1er mai 1849; — 174, 203 du C. I. C.);

le délai d'opposition (art. 187 du C. I. C. — article 1er loi du 9 mars 1908), de même que

le délai de pourvoi en Cassation (art. 373 du C. I. C. — Loi du 5 juillet 1939) sont de *dix jours* ».

tandis que le délai de citation à comparaître devant les Tribunaux répressifs est de « *trois jours* » (art. 146 du C. I. C. — art. 184 C. I. C. — art. 2 loi du 30 mars 1936).

* * *

Auparavant l'article 146 C. I. C. disposait que la citation à comparaître devant un Tribunal de Police ne pouvait être donnée à un délai moindre de « *24 heures* ».

Cette disposition a été remplacée par l'article 2 de l'arrêté-loi du 30 mars 1936, qui dit :

« La citation ne pourra être donnée à un délai moindre de *trois jours*, augmenté, s'il y a lieu, à raison de la distance. »

L'article 184 C. I. C. fixe le même délai de *trois jours* entre la citation et le jugement du Tribunal Correctionnel.

* * *

Il serait souhaitable, rien que du point de vue de « l'alignement des délais », de voir porter le délai de citation à *dix jours*.

Des raisons plus importantes requièrent cette modification :

De termijn van beroep der vonnissen van de Correctionele Rechtbank en van de Politierechtbank (art. 5, 8 der wet van 1 Mei 1849; — 174, 203 van het Wetboek van Strafvordering);

de termijn van verzet (art. 187 van het W. S. — Art. 1, wet van 9 Maart 1908);

alsmede de termijn van voorziening in verbreking belopen « *tien dagen* » (art. 373 van het W. S. — Wet van 5 Juli 1939);

terwijl de termijn van dagvaarding om te verschijnen voor de Strafrechtbanken « *drie dagen* » belooft (art. 146 van het W. S. — art. 184 van het W. S. — art. 2, wet van 30 Maart 1936).

* * *

Artikel 146 van het Wetboek van Strafvordering bepaalde dat de dagvaarding om te verschijnen voor een Politierechtbank niet mag geschieden met een termijn van minder dan « *24 uur* ».

Die bepaling werd vervangen door artikel 2 der besluit-wet van 30 Maart 1936 dat luidt als volgt :

« De dagvaarding kan alleen geschieden met een termijn van ten minste *drie dagen*, verlengd uit hoofde van de afstand zo daartoe gronden zijn. »

Bij artikel 184 van het Wetboek van Strafvordering wordt dezelfde termijn van drie dagen vastgesteld tussen de dagvaarding en het vonnis der Correctionele Rechtbank.

* * *

Het zou wenselijk zijn, al was het maar wegens de eenmaking van de termijnen, de termijn van dagvaarding te brengen op *tien dagen*.

Er zijn belangrijker redenen die pleiten voor die wijziging :

Le prévenu, qui reçoit citation à comparaître devant un Tribunal répressif, peut donc ne disposer que de « *trois jours* » pour prendre connaissance du dossier, consulter éventuellement un avocat; et s'il s'agit d'un accident de roulage, avertir la Compagnie d'assurances de la date de la fixation de l'affaire.

L'avocat, de son côté, n'aura que fort peu de temps pour demander et obtenir la copie du dossier, étudier l'affaire, remplir les devoirs qu'il jugera opportuns, se rendre libre pour être à la barre au jour fixé; ce minime délai motive de nombreuses demandes de remise.

Il restera moins de temps encore au Parquet pour compléter le dossier, et au Greffe pour préparer l'audience.

Il arrive souvent que la citation donnée dans le délai légal de « *trois jours* », ne rentre au Parquet ou à l'Office du Ministère Public que la veille de l'audience, parfois le jour de l'audience, et même de temps en temps après l'audience — ce qui provoque encore des remises.

Pour faciliter la bonne marche du service dans les Parquets, les Greffes et les Tribunaux, comme dans l'intérêt de la défense, il conviendrait de parfaire la timide modification apportée à l'article 146 du C. I. C. par l'arrêté-loi du 30 mars 1936, et de fixer à *dix jours* — comme pour l'appel, l'opposition et le pourvoi en Cassation — le délai de citation devant le Tribunal Correctionnel et le Tribunal de Police.

* * *

Si les circonstances l'exigent, ce délai de *dix jours* pourra toujours être abrégé par application du paragraphe 2 du même article 146 du C. I. C.

De verdachte die een dagvaarding ontvangt om te verschijnen voor een strafrechtbank kan dus slechts beschikken over « *drie dagen* » om kennis te nemen van het dossier, eventueel een advocaat te raadplegen en, wanneer het een verkeersongeval geldt, de verzekeringsmaatschappij te verwittigen van de datum waarop de zaak werd vastgesteld.

De advocaat, van zijn kant, zal slechts over heel weinig tijd beschikken om afschrift van het dossier te vragen en te bekomen, de zaak te bestuderen, zijn verplichtingen na te komen die hij gepast acht en zich vrij te maken om op de vastgestelde dag aan de balie te zijn; door die uiterst geringe termijn zijn tal van aanvragen tot verdaging verantwoord.

Er zal nog minder tijd overblijven voor het Parket om het dossier aan te vullen, en voor de Griffie om de terechtzitting voor te bereiden.

Het komt vaak voor dat de dagvaarding die binnen de wettelijke termijn van « *drie dagen* » geschiedt, bij het Parket of in het kabinet van het Openbaar Ministerie slechts terugkomt de dag vóór de terechtzitting, soms de dag van de terechtzitting en zelfs af en toe na de terechtzitting, wat weer aanleiding geeft tot verdaging.

Ten einde de goede werking van de dienst in de Parquetten, de Griffies en de Rechtbanken te vergemakkelijken, alsmede in het belang van de verdediging, zou de schuchtere wijziging die bij de besluitwet van 30 Maart 1936 in artikel 146 van het Wetboek van Strafvordering werd aangebracht moeten verbeterd worden door de termijn van dagvaarding voor de Correctionele Rechtbank en voor de Politie rechtbank vast te stellen op *10 dagen*, zoals voor hoger beroep, verzet en voorziening in verbreking.

* * *

Desnoods kan die termijn van *tien dagen* steeds verkort worden bij toepassing van paragraaf 2 van hetzelfde artikel 146 van het Wetboek van Strafvordering.

M. PHILIPPART.

PROPOSITION DE LOI

Article unique.

Le premier alinéa de l'article 146 du code d'instruction criminelle, amendé par l'article 2 de l'arrêté royal n° 301 du 30 mars 1936, et l'article 184 du même code sont remplacés par cette disposition :

La citation ne pourra être donnée à un délai inférieur à 10 jours sans préjudice de son augmentation à raison de la distance, à peine de nullité de la citation et de la condamnation qui serait prononcée par défaut contre la personne citée. La nullité ne pourra être proposée qu'à la première audience, et avant toute exception ou défense.

29 mai 1952.

WETSVOORSTEL

Enig artikel.

Het eerste lid van artikel 146 van het Wetboek van Strafvordering, gewijzigd door artikel 2 van het Koninklijk besluit n° 301 van 30 Maart 1936, en artikel 184 van hetzelfde Wetboek worden vervangen door de volgende bepaling :

De dagvaarding kan alleen geschieden met een termijn van ten minste 10 dagen, onverminderd de verlenging er van uit hoofde van de afstand, op straffe van nietigheid van de dagvaarding en van het vonnis dat bij verstek tegen de gedagvaarde persoon mocht uitgesproken worden. De nietigheid kan alleen ingeroepen worden op de eerste terechtzitting en vóór alle exceptie of verweer.

29 Mei 1952.

M. PHILIPPART,
L. KIEBOOMS,
Ch. JANSSENS,
C. EMBISE,
A. PARISIS,
J. GASPAR.